

Sygn. akt VIII U 140/15 PRZED SPROSTOWANIEM

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jolanta Węs

Protokolant – starszy sekretarz sąd. Alicja Machnio

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2015 roku w Lublinie

sprawy J. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość należności z tytułu zaległych składek

na skutek odwołania J. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 9 grudnia 2014 roku znak (...)(...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, iż J. S. (1) nie posiada zadłużenia z tytułu składek w związku z działalnością gospodarczą na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych oraz Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego za okres od lipca 2014 roku do października 2014 roku.

VIII U 140/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 grudnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. określił, że wysokość zadłużenia J. S. (1) z tytułu składek wynosi 1 675,32 złotych, na które składają się składki na ubezpieczenie społeczne za okres od lipca 2014 roku do października 2014 roku w kwocie 593,72 złote oraz na ubezpieczenie zdrowotne od lipca 2014 roku do października 2014 roku w kwocie 1081,60 złotych oraz należne odsetki w kwocie 9 złotych (k. 77 t. IV akt ZUS).

J. S. (1) wniósł odwołanie od powyższej decyzji. W uzasadnieniu podniósł, że w okresie od 1 lipca 2014 roku do 31 października 2014 roku nie prowadził działalności gospodarczej i zaznaczył, że od 13 lipca 2014 roku, odbywa karę pozbawienia wolności. Domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i nie obciążania go składkami (k. 2 a.s.).

W odwołaniu od powyższej decyzji organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania (k. 4 a.s.).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca J. S. (1) od dnia 25 stycznia 2012 roku prowadzi działalność gospodarczą (wpis do (...) k. 7 t. II akt ZUS). Przedmiotem prowadzonej działalności jest wykonywanie instalacji elektrycznych. Wnioskodawca prowadził ją samodzielnie i nikogo nie zatrudniał. Wykonywał zlecenia dla firm, jako podwykonawca. Od dnia 1 lipca 2014 roku wnioskodawca nie prowadził faktycznie działalności gospodarczej, nie przyjmował zleceń i przebywał wyłącznie w

domu (zeznania wnioskodawcy k. 20v, zeznania świadka J. S. (2) 32v), a od dnia 13 lipca 2014 roku odbywa karę pozbawienia wolności, której koniec przypada na dzień 13 stycznia 2016 roku (zaświadczenie k. 15 a.s.).

Zgodnie z decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z dnia 4 lipca 2013 roku J. S. (1) od dnia 1 czerwca 2013 roku podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą (k. 1-3 t. III akt ZUS).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania wnioskodawcy oraz zeznania świadka J. S. (2), gdyż były one spójne, logiczne, wzajemnie się potwierdzały i uzupełniały, znalazły potwierdzenie w dokumentach, w tym zaświadczeniu z dnia 22 kwietnia 2015 roku (k. 15 a.s.), którego wynika, że wnioskodawca od dnia 13 lipca 2014 roku odbywa karę pozbawienia wolności, a koniec kary jest przewidziany na dzień 13 stycznia 2016 roku.

Sąd obdarzył także wiarą dowody z dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie. Ich treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron nie budziły one również wątpliwości Sądu tak, co do ich formy, jak i treści.

Odwołanie wnioskodawcy jest zasadne.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015 roku, poz. 121 tekst jednolity), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Zgodnie zaś z art. 12 ust. 1 w/w ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Jak stanowi natomiast przepis art. 11 ust. 2 w/w ustawy dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10 w/w ustawy. Wskazanym wyżej rodzajom ubezpieczeń społecznych osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność (w tym gospodarczą) podlegają obowiązkowo od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (art. 13 pkt 4 w/w ustawy).

Sąd zważył, iż przy dokonywaniu oceny, czy dany podmiot prowadzi, czy też nie prowadzi działalności gospodarczej, traktowanej jako przesłanka stwierdzenia podlegania obowiązkowi uiszczenia składek na ubezpieczenia społeczne, powinno się zawsze brać pod uwagę wszystkie zgromadzone w sprawie dowody, które pozwolą na ustalenie faktycznej sytuacji ubezpieczonego. Nie można bowiem wykluczyć możliwości rzeczywistego zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej przy braku wykreślenia wpisu z ewidencji działalności gospodarczej. Ocena, czy niewykonywanie działalności gospodarczej ma wpływ na obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, musi być poprzedzona ustaleniem, iż faktycznie działalność ta w ogóle nie była prowadzona w określonym przedziale czasowym.

Ocena, czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana, a więc także czy zaistniała przerwa w jej prowadzeniu, należy do sfery ustaleń faktycznych, a istnienie wpisu do ewidencji nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże wpis ten prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność. W konsekwencji domniemywa się, że skoro nie nastąpiło wykreślenie działalności gospodarczej z ewidencji, to działalność ta była faktycznie prowadzona i w związku z tym istniał obowiązek zapłaty składek na ubezpieczenie społeczne (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2005 roku, I UK 105/04, OSNP 2005 nr 13, poz. 198, z dnia 25 listopada 2005 roku, I UK 80/05, OSNP 2006 nr 19-20, poz. 309 oraz z dnia 30 listopada 2005 roku, I UK 95/05, OSNP 2006 nr 19-20, poz. 311). Domniemanie to może być obalone w drodze przeprowadzenia przeciwdowodu, który obciąża stronę twierdzącą o faktach przeciwnych twierdzeniom wynikającym z domniemania. W rezultacie ciężar dowodu wystąpienia przesłanek uzasadniających ustanie obowiązku ubezpieczenia społecznego (rzeczywistego zaistnienia przerwy wprowadzeniu działalności) obciąża tę stronę, która z faktu tego wywodzi skutki prawne w zakresie ustania obowiązku ubezpieczenia.

W ocenie Sądu, ubezpieczony w toku niniejszego postępowania wykazał, że wprowadził w okresie objętym zaskarżoną decyzją figurował w ewidencji działalności gospodarczej jako przedsiębiorca, a zatem posiadał zewnętrzne przymioty przedsiębiorcy, lecz mimo że nie zgłaszał organowi ewidencyjnemu zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej uznać należy, że faktycznie od dnia 1 lipca 2014 roku nie prowadził on działalności, wyłączając tym samym obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym i zapłaty składek z tego tytułu.

Jak wynika, bowiem z zeznań wnioskodawcy i świadka J. S. (2) od 1 lipca 2014 roku wnioskodawca faktycznie nie przyjmował zleceń i nie prowadził działalności gospodarczej, a ponadto od 13 lipca 2014 roku odbywa karę pozbawienia wolności, a koniec kary przypada na dzień 13 stycznia 2016 roku (zaświadczenie k. 15 a.s.). Uznać zatem należało, iż organ rentowy niesłusznie obciążył wnioskodawcę składkami z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie od lipca 2014 roku do października 2014 roku, bowiem w tym okresie nie prowadził on pozarolniczej działalności gospodarczej.

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, że wnioskodawca nie posiada zadłużenia z tytułu składek z związku z prowadzeniem działalności gospodarczej na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych i Fundusz Ubezpieczeń Zdrowotnych w okresie od lipca 2014 roku do października 2014 roku.

W związku z powyższym na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.

Sygn. akt VIII U 140/15 PO SPROSTOWANIU

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jolanta Węs

Protokolant – starszy sekretarz sąd. Alicja Machnio

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2015 roku w Lublinie

sprawy J. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość należności z tytułu zaległych składek

na skutek odwołania J. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 19 grudnia 2014 roku znak (...)/(...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, iż J. S. (1) nie posiada zadłużenia z tytułu składek w związku z działalnością gospodarczą na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych oraz Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego za okres od lipca 2014 roku do października 2014 roku.